

లిబి వ వ వా ము

౧

నరసింహశాస్త్రి చాలా అద్భుతవంతుడు. ఎం. ఏ. ప్యాసు అయి వుద్యోగాలకు తిరిగి తిరిగి వట్టి “గుమాయి” అయిపోయి చివరకు లా కాలే నీలో చేరాడు. మా భాషలో “గుమాయి” అంటే వెర్రి వెంకటాయిలాగు తిరగటం అన్న మాట. ఎఫ్. ఎల్. ఈడ్చాడు. బి. ఎల్. ఈడ్చి గట్టన పారేశాడు. గట్టన పడి ఆ బి. ఎల్. డిగ్రీ చేపలా టప, టప, కొట్టుకుంది. దానిని చూస్తూ ఒక మయిలు నిట్టూర్పు వదలేశాడు. కోర్టుకు వెళ్ళి రావడమే కాని జేబులో రెండు అణాల డబ్బు లేనా గలగల లాడలేదు. ఎప్పుడున్నూ, పడుగు లోని కండ్లలా యీకోర్టునుంచి ఆకోర్టుకు, ఆకోర్టునుంచి యీకోర్టుకు తిరిగాడు తిరిగాడు. ఆస్తి మాస్తి మిగిలిన మూడువేలకరకులలో రెండువేలు, రెండేళ్లలో హారతికర్పూరం బిళ్ళలా కరిగి చక్కా పోయాయి.

ఈ తిరగడంలో మా నరసింహాయి రెండు రూపాయిల ఖరీదు వేయబడి, రెండు అణాలకు రూపాయిన్నర ఖరీదు వేయబడి, అణన్నరకు అమ్మబడే “భయంకర నిశాకరుడు” “కోటి రూపాయిల గమ్మత్తు” మొదలయిన రయిల్ వే డిటెక్టివ్ నావల్స్ ఎన్ని వందలు కొన్నాడో!

ఒక రోజున గాలిదుమారంలా మాయింటికి చక్కావచ్చాడు. “ఒరే సోపుసన్ (నుబ్బన్న) పెట్టేశానురా దుకాణం” అన్నాడు.

“కిల్లీలు దుకాణం ఏమిటిరా?”

“ఏడిచావు సరీగా మెదణ్ణి తుడు తెలుస్తుంది.”

“మెదళ్ళో వాయుభిమానం పెట్టి తిరిగానురా; ఉపయోగం.”

“ఓరి బద్దం! డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ పెట్టానురా మేల్ కౌన్సిలంను, హాంలాక్ పియర్సు, లెకాకో మొదలయినటువంటి పాశ్చాత్యపత్తే దార్లకన్న పేరు సంపాదించుకోవాలిరా.”

“డబ్బున్నూ అయిరనీ సేపుల భర్తి.”

౨

చెన్నపట్నంలోనే పెట్టాడు పిడ్డాఫీసు. కోరల్ మర్సంటు వీధిలో వాడిబన వెనక, ముందు వాడి ఆఫీసు. ఇగిన్ బాదం నుంచి మూరు మార్కెట్టు నుంచి ఎన్నివందల డిటెక్టివ్ పుస్తకాలు కొన్నాడో?

కొన్ని నెలలు ఎవ్వరూ రాలేదు. ఆఫీసు గేటు పైబలమీద మాత్రం “సుప్రసిద్ధ పత్తేదారు ఎం. ఆర్. నరసింహశాస్త్రి” అని మాత్రం గుమ్మడికొయలంత అక్షరాలతో వ్రాసిన బల్ల

కట్టాడు. కరపత్రాలో! పొట్లాలపత్రాలో! ఇంగ్లీషు, అరవం, తెలుగు, కన్నడం, మళయాళాలలో లక్షలు అచ్చువేయించి, సిటీ, సిటీ యా వత్తు పంచిపెట్టించాడు. పార్కులోని వింత మృగము అమెరికన్ రేడియోలోని విచిత్రనర మాసపుడో అని జనంమాత్రం వందలకొద్దీ వచ్చి చూస్తూ బోతూవుండే వారు. కాని ఒక్కడయినా వాడిముక్కుపీక! అణాడబ్బులు పోయాయి అని అయినా కేసు తీసుకువచ్చిన పాపాన్ని పోలేదు. ఆఖరు యకరాలు నాలుగు అమ్మి తెచ్చిన మూడువేలలో మిగిలిన వేయి తెలుపులు యషీణీ విద్య నేర్చుకుంటున్నాయి.

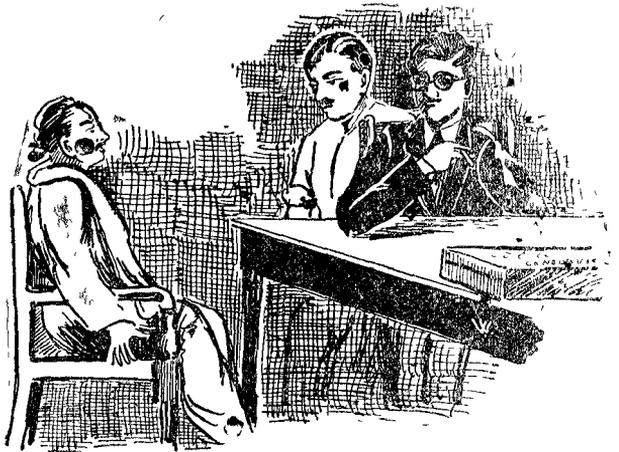
3

మా సరిశింహాయి అసలు బక్క-వాటు మనిషి. షెర్లక్ హోమ్స్ లా అవుదామని సరిగా తిండి తీసుట మాని వేసే వున్న నాలుగు ప్రాణాలు కళ్లలోకి తెచ్చుకున్నాడు. అందుమీద రాక్షసబలం కావాలి, అని కసరత్తు ప్రాగంభించాడండీ. దాంతో వక రోజున మావాడు పట్టి డిల్లీ అయిపోయి చెమటలు పట్టి వెళ్లకితల పడి వున్నాడు. ఆ సమయానికి నేను వెజీటినిక దా! మాట లేక చమట పట్టి కసరత్తుగదిలో పడివున్నమా శాస్త్రిని చూచి, నాలుగు దివాల్లు చురుకులు తిగిలించి, దగ్గరవున్న కాఫీనాలోటల్ కు పరుగెత్తి నాలుగు డొక్కుల కాఫీ, నాలుగు దోసెలు, వకసేరు పువమా పట్టుకువచ్చి నీవు నిమిరుతూ సాయిం త్రముదాకా తినిపించారు. అల్లావుద్దీను లాంటిరు ప్రభావము వల్ల మారిపట్టుగా నా కళ్ళ యెదుట గుమ్మిడిపండులా తయారు అయినాడు.

“ఒరే సరిశిగా యిలాంటి షెరివేమాలు వేశావంటే రెండు గూబవెసరట్లు బేరం యిచ్చేస్తాను జాగ్రత్త! నీపత్నేదారుతనం పటికిబెల్లంలా సమిలేస్తాను” అన్నాను.

౪

క్రొజు మధ్యాహ్నము యిద్దరము కుర్చున్నాము. ఒక షావుకారు చక్రావచ్చాడు. తన తోలుపెట్టె ఒకప్రక్కన పెట్టాడు. మాశాస్త్రి “అయ్యా, దయచేయం”డని కుర్చీ చూపించాడు. వుస్సురనుకుంటూ ఆ షావుకారు కూర్చుని మాయిద్దరికేసి తేరిపార చూడడం మొదలు పెట్టాడు.

మావాడు:—మీరు కంచినుంచి వస్తున్నారా? షావుకారు రయిలు తలుపులా నోరు తెరిచాడు. ఆశ్చర్యముతో నల్ల గుడ్డు లోపలికి పోయాయి. మావాడు సిగరెట్టు తీసి వెలిగించి రెండు గుక్కలు పీల్చి “యంక మీ కథ చెప్పండి”డన్నాడు.

షావుకారు:—మరిదా నేను కంచినుండి దా వస్తునని ఎట్లా తెలిసింది సామీ?

శాస్త్రి:—అదేమిటండీ, మీరు పట్టుబట్టవరకులు కాదా?

వెయ్యిరెట్ల ఆశ్చర్యముతో షావుకారు కుర్చీలో వెనక్కు పడ్డాడు.

శాస్త్రి, గుడ్లగూబలాంటి తేలివి అభినయస్తూ కళ్ళు మూసుకుని సిగరెట్టు పొగ పైకి వదిలి వేస్తూ “యిక చెప్పండి” అన్నాడు.

నాకూ ఆశ్చర్యము వేసింది సెర్ లాక్ హాంసు జన్మ చాలించి మా గూఫీ శాస్త్రిగా పుట్టలేదుకదా అని ఆశ్చర్యపడ్డాను. షావుకారు నమ్మేదిగా లేచి కుర్చీ సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

శాస్త్రి:—ఇఖి చెప్పండి.

షావుకారు:—రెండు రోజులక్రిందదా మా యింట్లో నగలపెట్టెదా పోయింది సామీ. రాత్రి పదిరెండు గంటలు కొట్టిందాకా మేము మేలు కుంటిమిదా. మా ఆండవాండ్లు లేచినను నేను పండుకోంటినిదా. మూడుగంటలకి మావాండ్లు గజబిజి పడుతోంటే నేనును లేస్తానదా. మా వాండ్లు నగలపెట్టి పోయింది నగలుపెట్టి పోయింది అని అరిస్తా. నాగుండెల్లోదా రాయి పడింది సామీ. మా ఆండవాండ్ల నగలు, మాకోడల పిల్లదాని నగలు, అంతా పదహారుపేలు సామీ. ఇనప్పెట్టి తెరిచివుంది. దొడ్డి తలుపుదా తెరిచి సామీ పోలీసువాండ్లకుదా చెప్పితిని. వారు వస్తా, పోతా, చూస్తా, గమ్మునదా వూరి కుండిరి. పదిహేను దినాలుదా యీపట్టం వచ్చి నప్పుడు మీ పేపరు చూస్తుందా అది జ్ఞాపకము వచ్చి నేరుగా యిక్కడకు పూడిస్తా. తమరుదా వచ్చి, యీ కేసు చేయవలె. ఏదో బీదవాడిని. తమరుదా కటాక్షించవలె.

మా శాస్త్రి సిగరెట్టు అయిపోతే యింకోటి వెలిగించాడు. లేచి యిటు అటూ పదిసార్లు పచారు చేశాడు.

“సరే పోదాం పదంఢీ” అన్నాడు.

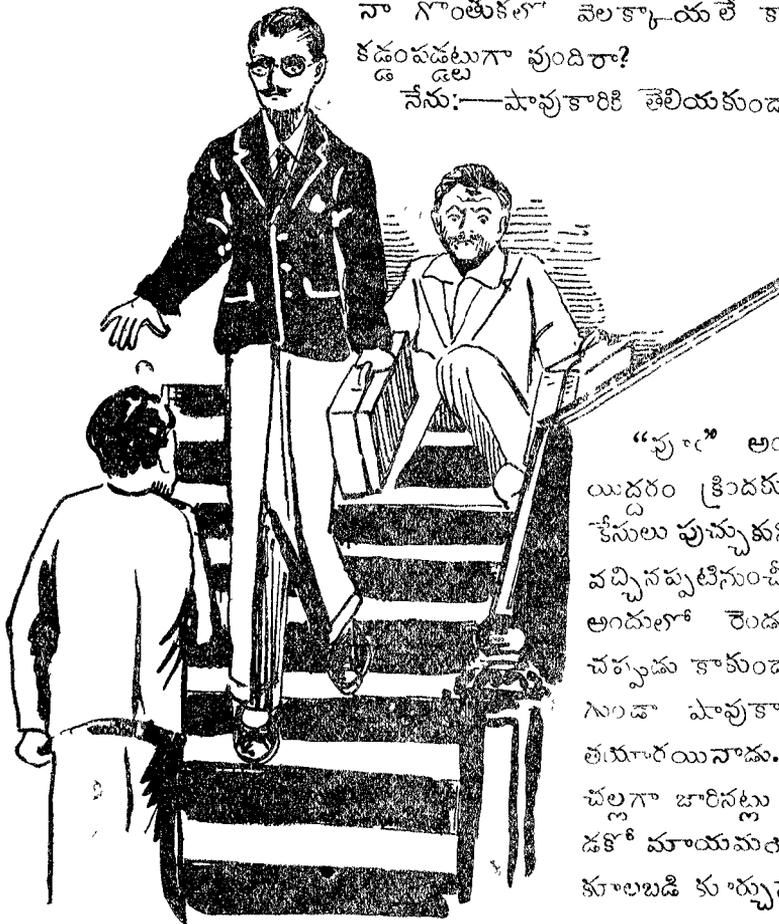
గి

ఆ సాయంత్రానికి కంచి చేరుకున్నాం. నేను మావాడికి “వాట్ సన్”ను. అందుకుచేత నేను వెళ్ళక తప్పిందికాదు. షావుకారు మొఖంకంచి దక్షిణాది చీర అంత అయింది, ధైర్యంచేత.

మా శాస్త్రి దుర్భిణీ అద్దం తీసి కోటు, బూట్లు విప్పి యనప్పెట్టి అంతా పరీక్షించాడు. దొడ్డి అంతా పరీక్షచేశాడు. ఇంట్లో వాళ్ళందరినీ ఒక్కొక్కరినే పీచిచి, ప్రశ్నలు వేశాడు. షావుకారి భార్య యిల్లా చెప్పింది.

షావుకారి భార్య:—“అంతకు ముందురోజు నదా మావాండ్ల యింటికి వాండ్ల అబ్బాయిదా పుట్టిన రోజుకుదా పోతిమి. సామ్ములన్ని యనప్పెట్టలోంచి తీసి సాయంత్రం మళ్ళీ యనప్పెట్టలో పెట్టి రి గంటలకుదా తాళం వేస్తామి. తాళం చెవులు సందుగాపెట్టలో పెడితిమి. 3 గంటలకు యినుపపెట్ట తెరిచివుందని నేనుదా చూస్తా. ఇవనప్పెట్టదా తెరిచివుంది. తాళం చెవులుదా సందుగా పెట్టలో వున్నది. సందుగా పెట్టి తాళం చెవి నామెడలోదా కట్టివుంటిని సామీ.”

షావుకారి యింట్లో ఒక పనిచేసేమనిషి యెప్పుడు రాత్రిళ్ళు అక్కడే పండుకుంటుంది. ఇంటివారును పోలీసువారును ఆపని మనిషిని దానికి సంబంధించిన మగవాళ్ళను అనుమాన పడిరి. పోలీసువారామెను నిర్బంధించి ఖైదులో వేసినారు.

నా గొంతుకలా వెలక్కాయలే కాదు కొబ్బరికాయ గొంతు కడంపడటుగా వుందిరా?

నేను:—షావుకారిణి తెలియకుండా వుడాయించి అక్కడ నుంచి

పెద్ద కేసు మీద అర్రంటు గా వచ్చామని ఒక 'తీగ' యిద్దామా ఏమిటి? లేక పోతే మన మొఖాన్ని వసువు యింకా ఏవో కలిపి కొడతారు.

“వుం” అంటే “వుం” అనుకుని లేచి యిద్దరం క్రిందకు దిగివస్తున్నాం మా సూటు కేసులు పుచ్చుకుని. మాసూటు కేసుదగిర మేము వచ్చినప్పటినుంచీ యింకో సూటు కేసు వుంది. అందులో రెండు సూటు కేసులు పుచ్చుకుని చప్పుడు కాకుండా నగంమెట్లు దిగాం. ఎదురు గుండా షావుకారు కొడుకు పెనుభూతంలా తిరుగుతూవున్నాడు. నా నెత్తిమీద చలి పిడుగు చల్లగా జారినట్లు అయింది. నా కాళ్ళు ఎక్కడకో మాయమయాయి. మెట్లమీద గుభాలున కూలబడి కుర్చున్నాను.

మా శాస్త్రీ పులకా పులకడు మెదలా మెదలడు. రెండు రోజులు తిప్ప వేశాము. ఇల్లంతా గాలించాడు. రెండో రోజు సాయంత్రం షావుకారు మేడ మీద మేము విడిచి దిగిన గదిలో వుండగా, నన్ను చూచి “బరీ సాప్ సన్ను” షెర్లాకుహాంసు పద్దవతులూ చూచాను. ఎడో గారు వాలాసు పద్దవతులు చూచాను. కలకత్తా దేంవేంద్రనాథుని పద్దవతులూ చూచాను. అరందం పద్దవతీ చూచాను. ఉహూ,

మా శాస్త్రీ తూరింగు సినిమాలో చూపించే ఫిలింలా గజగజ వణకుతూ షావుకారు కొడుకీసి చెయ్యి చాపి “ఇయ్యిదిగో, చు, చూ, డు,—” అన్నాడు.

షావుకారు కుమారుడు మమ్మల్ని ఎగాదిగా చూచి నా స్నేహితుని చేతిలోని పెట్టె చూచాడు. గబగబ వచ్చి మావాడి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు.

“స్వామీ! రక్షించు; పోలీసువాండ్లకు చెప్పక నన్ను రక్షించు. మా నాయనతో నన్ను క్షమించుమనిదా సమాధానం చెయ్య వలె” అని శాస్త్రి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు. శాస్త్రి నేను ఒకళ్ళమొఖము ఒకళ్ళము చూచుకున్నాము.

మా శాస్త్రి ఎక్కడలేని గంభీరము తెచ్చి పెట్టుకుని పైకి వచ్చి, “జరిగిందంతా చెప్ప. నీకు భయము లేదులే” అన్నాడు.

అంతా మళ్ళీ మేడమీదకు వెళ్లాం. షాహూ కారికుమారుడు మా శాస్త్రి చేతిలో వున్న సూటుకేసు తీసుకుని తన లోపలిజేబులో వున్న పర్సులో తాళంచెవి తీసుకుని, సూటుకేసును తెరచి, బట్టల మధ్య వుంచిన వెండినగల పట్టె ఇవతలకు తీశాడు.

మా నోట్లో ఏసెడు హల్వీ కుక్కి సట్లు అయింది.

“స్వామీ మీరుదా కనిపెడుదురు” అని భయపడితిని. అంతపని చేస్తే నేను ఇంగ్లండుకు పోవలెదా కుతూహలం. మా నాయనకు నిండా యిష్టంలేదు. మా అమ్మ సందుగా పెట్టి వేరొక తాళం వేస్తేనీదా. ఆడవాండ్లు పనిలో వుండినప్పుడుదా రాత్రి యినుపపెట్ట తీస్తేని. మళ్ళీ మూయుటకు వ్యవధి లేకపోయినది. నాపెట్టలో దాచి

వుంచితినీ. మీరుదా వస్తేరి. స్వామీ నాకు నిండా భయం వేశింది. మీ సూటుకేసు మాదిరిదా సూటుకేసు కొని, అందులో నగలుపెట్టె పెట్టి మీపెట్టెలు వద్ద పెట్టితిని. మీరు కనిపెట్టిరి. ఇంతదా సమాచారం స్వామీ” అని షాపు కారు కుమారుడు వణికిపోతూ చెప్పాడు. కంచి గుడిమీద విగ్రహంలా మొఖం పెట్టి మా శాస్త్రి ఇది అంతా నాకు తెలుసు నయ్యా “నీ కేమీ యిబ్బంది లేకుండా చేస్తానులే” అన్నారు.

౩

షాపుకారు అయిదు వందలు మాశాస్త్రికి, నాకోవండా తాంబూలంలో పెట్టి ముట్ట చెప్పాడు. ఫులక్కుండా మెడలకుండా చెన్నపట్నం వచ్చాం. మా శాస్త్రి అదృష్టవంతుడు కాడా మరి? మేము యిద్దరము చెన్నపట్టణం చేరేం. మాగూపీశాస్త్రిని చూచి “ఓరి! బడ్డూ, వాడు కంచినించి వస్తున్నాడనీ, పట్టుబట్టలవర్తకుడని ఏలా చెప్పావురా?” అని అడిగాను.

శాస్త్రి:—ఓరి! మట్టి తలకాయీ, ఆ షాపు కారు మనకు ఎదురుగుండా సూటుకేసు పెట్టాడు. చూడలేదేమిటిరా దద్దమ్మా!”

ఓ మావాడు అసాధ్యుడే అనుకున్నాను. మావాడు నిజంగా జ్ఞానం ఉట్టిపడు తున్నట్టే పెట్టాడు మొహం.

క్ష్మాన

మీకు కొవలసిన చిక్కిని యుడుపులు, గుడ్డలు, పలువిధములైన స్వదేశీ సిల్కు చీరలు, జాకెటు రకములను

కేశవరామ్ అండ్ కంపెనీ,

1/287, ఎస్టేబ్లీష్ మెంట్ రోడ్డు, మద్రాసున దొరకును.

మంచి సరకులు!

శాల సరసము!